

Nr 44

Av herrar Börjesson i Falköping och Rimmerfors, *angående en statlig propagandakampanj för bättre förebyggande hälsovård.*

(Lika lydande med motion nr 30 i Första kammaren)

Uppskattningsvis 15 miljarder kronor kostar årligen ohälsa, sjukdom och en för tidig död det svenska folket i form av direkta och indirekta utgifter och produktionsförluster. En betydande del av dessa kostnader — och mänskliga lidanden — skulle kunna begränsas med förebyggande åtgärder av skilda slag. Samhället har också insett detta och vidtagit omfattande åtgärder i förebyggande syfte.

Vi vill erinra om exempelvis läkarundersökningar av barn och skolungdom, vaccinering mot olika sjukdomar, arbetarskyddslagstiftning, trafiksäkerhetsfrämjande åtgärder samt satsning på idrott och friluftsliv. Det bör även erinras om den informationsverksamhet på hälso- och sjukvårdens område som bedrivs av socialstyrelsens hälsovårdsupplysningsdelegation (HVUD).

Självfallet är det angeläget att samhällets hälsofrämjande åtgärder vidareutvecklas. En aldrig så väl utbyggd samhällelig hälsovård kan dock inte ge fullgott resultat utan en aktiv medverkan från varje enskild människa. Det gäller att engagera den enskilde för tanken att förbättra sin egen hälsa och förebygga sjukdomar.

Fördelarna med ett friskare folk är uppenbara. Produktionen stiger och välståndet ökar. Sjukhuskrisen kan hävas, mer pengar kan anslås till bostäder, u-landshjälp, vägar och allt annat som vi upplever som väsentligt.

För att skapa bättre folkhälsa gäller det att hos de enskilda medborgarna skapa kunskap om och opinion för vilka åtgärder han eller hon själv skall vidtaga. Enligt vår uppfattning är det motiverat med — jämsides med en ökad satsning på förebyggande verksamhet, t. ex. flera idrottsanläggningar — en statlig och kommunal hälsovårdskampanj. Kampanjen bör främst påtala värdet av att motionera mera, vådan av felaktig konsumtion av mat, olika stimulantias skadeverkningar samt fördelarna av en vad man kan kalla sund livsföring.

Ifrågavarande kampanj är på intet sätt tänkt att ersätta den kontinuerliga information som sker vid skolan och andra samhälleliga organ — främst HVUD. Den av motionärerna förordade kampanjen skulle snarare utgöra ett komplement och under en begränsad tidsperiod rikta den stora

allmänhetens uppmärksamhet på värdet av en bättre förebyggande hälsovård. Om kampanjen lägges upp på ett riktigt sätt med anlitan­de av alla moderna massmedia finns det all anledning att tro att många medborgare skulle stimuleras att motionera mera, förbättra sina kostvanor, begränsa användandet av stimulantia etc. i anledning av kampanjens propaganda.

Kampanjen bör sålunda vara brett upplagd och innehålla såväl ett upp­lysningsavsnitt som en aktivitetsskapande del. Lämpligen kan erfarenhe­terna från upplysningskampanjen kring högertrafiken utnyttjas. I hälso­vårdskampanjen kan följande moment ingå:

1. Material i form av filmer, bildband, upplysningskrifter, broschyrer och affischer framställas av en central kommitté. Denna anordnar även, i samarbete med Organisationssverige, rikskonferenser och kurser.

2. Genom speciella program i etermedia och annonser i pressen samt med anlitan­de av andra moderna reklammetoder föres kampanjens upplysning ut.

3. På lektionstid informeras eleverna vid alla utbildningsanstalter och alla värnpliktiga.

4. På läns- och lokalplanet engageras alla organisationer för att vid möten och sammankomster föra informationen vidare. Olika aktivitetsska­pande arrangemang — t. ex. motionstävlingar — anordnas. Här finns er­farenheter från t. ex. proven för Simborgarmärket, Sport 60 eller Snöstjärnan att draga nytta av.

5. De centralt framställda filmerna visas som förspel på alla biografer. Utöver massmedia, undervisningsväsendet och organisationerna är det av största vikt att näringslivet engageras i denna kampanj. Det sistnämnda bör inte vara svårt då det för näringslivet är rent företagsekonomiskt rik­tigt att söka minska antalet sjukdagar genom hälsofrämjande åtgärder.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en utredning om en riksomfattande stat­lig propagandakampanj för en bättre förebyggande hälso­vård.

Stockholm den 12 januari 1968

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

Einar Rimmerfors (fp)